

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

BOMBARDON EN PICCOLO

blijspel in vier bedrijven

door

Pierre Soetewey

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.2257

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *BOMBARDON EN PICCOLO* op te voeren moet de naam van auteur *PIERRE SOETEWY* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1995/220/1
ISBN 978-90-385-03752

© 1995 Toneelfonds J. Janssens/Pierre Soetewey
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Personen : (4 dames en 4 heren)

Baron Frederik de Bombardino del Prado		61 jaar
Freule Margareta, zijn zuster		62 jaar
Johan, zijn secretaris		24 jaar
Freule Stephanie de Bellefleurette		23 jaar
Barbara "Von Pompernickel")	51 jaar
) bezoekers	
Wolfgang, "haar zoon")	25 jaar
Jonkheer Balthasar de Kobbegem		63 jaar
Albertine, dienstmeid		54 jaar

Plaats :

Een middelgroot kasteel ergens in Vlaanderen.

Tijd :

1ste Bedrijf : een zomerdag - late voormiddag
2de " : de volgende dag - namiddag
3de " : de volgende dag - namiddag
4de " : de volgende dag - late voormiddag

DECOR

Een middelgroot kasteel in Vlaanderen - één van de vertrekken - een klassieke open haard (zo mogelijk, maar niet noodzakelijk), een salon, een barmeubel, een telefoon, een ingemaakte kast - al naargelang de beschikbare ruimte en mogelijkheden 3 à 4 deuren of uitgangen naar andere vertrekken - aankleding ad libitum, maar rijkelijk ingericht met geschilderde portretten van voorouders, allerlei "zilveren" voorwerpen overal verspreid, enz..

- Opmerkingen :
- 1) Iedereen bezocht wel eens een kasteel en heeft bijgevolg een indruk hoe de meeste "vertrekken" eruit zien.
 - 2) Een groot podium is niet noodzakelijk. In ieder kasteel vindt men ook kleinere, meer "intieme" vertrekken. Hoofdzaak blijft een smaakvolle inrichting.
 - 3) Misschien is het niet eenvoudig een dergelijk geloofwaardig "kasteeldecor" te verwezenlijken. Bedenk dan dat, hoe groter de geleverde inspanning, hoe groter ook de voldoening over een mooi resultaat zal zijn !

IETS OVER DE PERSONEN

Baron Frederik : 61 jaar, ongehuwd - een echte levensgenieter, wat vooral in het eerste bedrijf tot uiting komt - heeft lak aan adellijke titels en gebruiken, wat hem voortdurend in botsing brengt met zijn zuster - beleefde in zijn jeugd jaren heel wat avontuurtjes en schreef nu daarover een boek - hij kleedt zich sportief (zeker in de zomer), heeft een bulderende lach, steekt graag een sigaar op en houdt uiteraard van lekker eten en drinken - kortom, hij leeft als "God in Frankrijk" (in het begin ten minste...)

Freule Margareta : 62 jaar, ongehuwd - het tegenbeeld van haar broer - een echte edeldame - hecht veel belang aan adellijke afkomst en titels - heeft een ongelukkige jeugdliefde gekend, waardoor ze nu een beetje verzuurd overkomt - ze loopt kaarsrecht, lacht zelden, is stipt en streng... haar enige "zwakheid" is een glaasje anisette in de namiddag.

Johan : 24 jaar, ongehuwd - secretaris van de baron - verslaafd aan de studie van wormen en insecten, maar tevens aan de poëzie (hij schrijft namelijk ook "gedichten") - een eerlijke en gemoedelijke jonge man, vaak ongelooflijk naïef - en al doet zijn uiterlijk dat niet vermoeden, toch is hij zo sterk als een beer.

Stephanie : 23 jaar, ongehuwd - een mooi, lief, aantrekkelijk meisje, dat zeer goed weet wat ze wil - ze is echter als de dood voor opdringerige kerels.

Barbara : 51 jaar, ongehuwd - aktrice met een rijke ervaring - charmant en elegant - als "gravin" kleedt en gedraagt ze zich zeer extravagant - dan is ook haar taal beneden alles : haar Duits is schabouwelijk en Nederlands spreekt ze met een Frans accent.

Wolfgang : 25 jaar, ongehuwd - normaal een vlotte jonge kerel en talentvol akteur - maar hij meent zijn rol als een macho te moeten spelen.

Balthasar : 63 jaar, ongehuwd - vriend en vroeger lotgenoot van Frederik - is nu wereldreiziger geworden - hetzelfde type als Frederik (rondborstig etc..) - maar hij kleedt zich veel exotischer.

Albertine : 54 jaar, ongehuwd - moeder van Johan - een trouwe dienstbode - was in haar jonge jaren "een stuk" (zoals Frederik haar noemde) en daar is nog altijd wat van overgebleven : een voor haar leeftijd aantrekkelijke vrouw.

1ste BEDRIJF

(Een zomerdag in de late voormiddag - het toneel is leeg - na een paar ogenblikken verschijnen Barbara en Wolf, ieder met een valies - ze kijken even rond - komen dan verder binnen)

- Barb. (verwonderd) Nee, hier is ook niemand.
- Wolf Dat is dus de eerste desillusie. Ik had tenminste een sliert opgetuigde lakeien en dienstmeisjes met minirokjes verwacht.
- Barb. Minirokjes... Denk jij wel ooit aan iets anders ?
- Wolf Volgens jou is die famueze baron toch even gek op die dingen als ik.. Ben je wel zeker dat we ons niet van kasteel vergist hebben ?
(ze zetten ondertussen hun valiezen ergens neer, zodanig dat ze niet onmiddellijk in het oog vallen)
- Barb. Idiote vraag... Maar 't is wel vreemd.. straatpoort niet gesloten, huisdeur open, geen mens in de gangen...
- Wolf Ze houden waarschijnlijk open-deur-dagen.. Of ze verwachten ons...
- Barb. (lacht) Nee, dat denk ik niet.. (rondkijkend) 't Is hier anders wel chic..
- Wolf (op geschilderd portret doelend) Is dat jouw illustere baron ?
- Barb. (lacht) Helemaal niet... (ze neemt hier en daar iets vast - kijkt in de gang, trekt een deur open, enz..)
- Wolf (laat zich in een zetel vallen) Hm... Niet kwaad. (ziet bar) Hé, kijk daar 'ns ! (bij bar) Wel, als jouw goede vriend echt zo vrijgevig is als jij zegt, gaat het hier nog best meevallen. Tenminste voor een paar dagen.
- Barb. Misschien kunnen we...
- Wolf ... hier langer blijven en de rest van onze vakantie vergeten ? Ben je gek, "mama" ?! Drie à vier dagen was de afspraak.
- Barb. Jaja, je hebt gelijk. (is bij ingemaakte kast gekomen, trekt die open) Kijk hier. Een ingemaakte kast.
- Wolf (bij haar) Daar verstopt hij waarschijnlijk z'n vriendinnetjes... In geval van nood, bedoel ik... (op dat ogenblik hoort men in de verte een luid gelach) Hoor ! Is hij dat ?
- Barb. Hoe kan ik dat weten ?
- Wolf (luider gelach) Die vent heeft in ieder geval plezier...
- Barb. Hij komt hier naartoe.. (plots) We verbergen ons !
- Wolf Waarom ? We hebben toch niks misdaan ?
- Barb. Ik wil hem eerst 'ns bezig horen.. (trekt hem mee in kast)
- Wolf Maar onze valiezen...
- Barb. Te laat ! (het is inderdaad op het nippertje - want de kastdeur sluit op het ogenblik dat baron Frederik binnenkomt, gevolgd door Johan, die een map met papieren bij zich heeft - de baron gaat naar

de bar, schenkt zich een glas cognac of armagnac in - hij kijkt tevreden naar het resultaat - snuffelt eraan en proeft - alles met de gebaren en plichtplegingen van de echte kenner en levensgenieter - tijdens de volgende scène wordt de kastdeur voortdurend voorzichtig geopend en weer gesloten - het is duidelijk de bedoeling het gesprek te volgen)

- Fred. (voldaan - deklamerend) Zo'n uurtje voor de noen
Een bel cognac of armagnac
Verwekt voorwaar een vurig visioen..
Zei Nero, toen hij de brand in Rome stak !..
(lacht - dan, op drank doelend) Wat denk je, jij ook eentje ?
- Johan Ik ga me nooit te buiten aan alcohol, meneer de Baron. Trouwens,
Voor de noen cognac of armagnac
Maakt van velen vroeg een wrak..
- Fred. (schiet in een lach) Een wrak ? Zie ik er uit als een wrak ?
- Johan Ik had niet de bedoeling u persoonlijk te viseren, meneer de baron..
- Fred. (met glas tot bij Johan, duwt het onder zijn neus) Ruik 'ns !
Is het geen goddelijk aroma ?
- Johan (vindt het vreselijk - trekt zich terug) Het is.. het is.. Meneer de baron, het doet me denken aan de uitwerpselen van de mestkever..
- Fred. (schiet weer in een bulderende lach) De mestkever ! Jongen, jij bent onbetaalbaar !
- Johan De mestkever is het bestuderen overwaard, meneer de baron..
- Fred. Meneer de baron, meneer de baron.. Je bent nu bijna een half jaar bij mij in dienst. Het wordt dus zo zoetjesaan tijd dat je een beetje vertrouwelijker met me wordt en me niet voortdurend met "meneer de baron" om de oren slaat.
- Johan Jawel, meneer de baron.
- Fred. Als we onder vier ogen zijn noem je me voortaan... laat 'ns kijken... heb jij geen idee voor een meer "huiselijke" omgangsterm ?
- Johan (denkt na) "Donderbeestje" is waarschijnlijk minder geschikt, meneer de baron.
- Fred. (lacht) Donderbeestje.. Hahaha ! Misschien kon je m'n zus zo 'ns aanspreken..
- Johan (schikt) Freule Margareta ?! "Donderbeestje" ?! Meneer de baron...
- Fred. Wacht 'ns.. (heeft het gevonden) "Patje" ! Voortaan noem je mij "patje" ! Da's eenvoudig, warm, klinkt gezellig.. Wat denk je ervan ?
- Johan Ik vrees dat "patje" evenmin past in het kader van de adellijke terminologie, meneer de baron...
- Fred. De adellijke terminologie kan me gestolen worden !
- Johan Jawel, meneer de... (als Fred. hem streng aankijkt) .."patje"..
- Fred. Voilà ! (drinkt glas leeg en gaat het wegzetten) En laat nu 'ns horen, wat heb je me te vertellen ?

- Johan (opent map) Ik heb hier een paar recensies over uw onlangs verschenen roman "Bombardon en Piccolo", meneer de.. "patje".. Ik dacht dat u die wel wou horen...
- Fred. Ach ja, waarom niet ? Wat zeggen die krantejongens zoal ?
- Johan (neemt een kranteknipstel en leest) "Het verborgen sexleven van de stinkende kortschildkever".. (hij kijkt verbaasd, neemt dan een ander knipstel) "De werking van de legboor bij de groene sabelsprinkhaan"... (hij bladert, kennelijk totaal onthutst, door de rest van de knipsels)
- Fred. (quasi ernstig) Hm.. Zeer interessante commentaar.. Is dat alles ?
- Johan (vlug) Neenee. Ik heb hier ook nog iets over de paardebloedzuiger en de waterscorpioen...
- Fred. (a.b.) Dat zijn waarschijnlijk de troetelnaampjes van die critici ?
- Johan (in de war) Ik moet me vergist hebben, men... "patje".. Ik weet nochtans zeker dat ik een paar knipsels had. Waar ben ik er dan mee gebleven ?
- Fred. Jongen, ik appreciër ten zeerste jouw gevoelens ten opzichte van het sexleven van allerlei legboren, maar af en toe zou je toch ook 'ns een paar ogenblikken mogen besteden aan jouw taak als mijn secretaris..
- Johan Natuurlijk.."patje".. Maar het universum der insecten zit zo boeiend en zo.. zo poëtisch in mekaar. Weet u bijvoorbeeld dat de kakkerlak...
- Fred. Eigenlijk ben ik meer geïnteresseerd in de commentaren op "Bombardon en Piccolo"..
- Johan Juist, ja... Ik herinner me zoets als.. Ik citeer : "een hoop schunnigheden en verzinsels van een op hol geslagen brein.."
- Fred. Hm.. klinkt goed. Wat nog meer ?
- Johan .. "Smakeloze, immorele, verzonnen boertigheden"
- Fred. Niet kwaad. Nog iets ?
- Johan "Deze zogenaamde roman is ongeveer het onbenulligste en gemeenste wat er de laatste jaren verschenen is.."
- Fred. Prachtig !
- Johan (verbaasd) Vindt u ?!
- Fred. Natuurlijk ! "Schunnig, smakeloos, immoreel, gemeen.." Kan jij iets beter bedenken om de verkoop te stimuleren ? Alleen vergeef ik die kerels niet dat ze 't allemaal verzonnen noemen ! Misschien hier en daar een beetje aangedikt, maar het blijven de waargebeurde belevenissen van mijn vriend Balthasar en mezelf !
- Johan Wat ik niet goed begrijp.. "patje".. "Bombardon" komt natuurlijk van "de Bombardino", maar waarom noemt u Jonkheer Balthasar de Kobbegem "Piccolo" ?

- Fred. (lacht) Kijk, dat zit zo. Een kleine dertig jaar geleden waren we samen met vakantie op Capri. We hadden daar een paar actrices ontmoet en.. nu ja, we amuseerden ons kostelijk. Natuurlijk hadden we die tortelduifjes niet verteld dat wij "blauwbloedig" waren en eerlijk gezegd, dat zullen ze ook wel niet vermoed hebben.. Nu had Balthasar me net verteld dat hij eigenlijk een afstammeling is van het oeroude Italiaanse adellijk geslacht der Piccolomini's..
- Johan De Piccolomini's ? Dat geslacht heeft in de 15e eeuw zelfs een paus voortgebracht, Pius II !
- Fred. Jaja, maar dat mag je Balthasar niet kwalijk nemen.. 't Is echt zijn schuld niet.. Maar om verder te gaan.. Hoe stelden wij onszelf voor aan die snolletjes ? Gewoon als Bombardon en Piccolo.. En dat zijn we een hele tijd gebleven.
- Johan U schijnt wel een bijzonder ondernemend duo te zijn geweest. Zoiets als een stel snuitkevers, denk ik. Of viervlekkige platbuiken. Die zijn ook voortdurend op jacht..
- Fred. (een bulderende lach) Voortdurend op jacht.. Ja, zoiets was het wel.. (wat 'n herinneringen...) Ach jongen, heerlijke jaren waren dat... Natuurlijk ook jaren van stomiteiten.. Maar toch... in onze gloriëtijd... je hebt er geen idee van... De poetsen die wij anderen - en mekaar ! - gebakken hebben... Zo herinner ik me bijvoorbeeld dat ik hem op een keer tot vader gebombardeerd heb...
- Johan Tot vader ?!
- Fred. Jawel ! Ik had één van mijn goeie vriendinnen zo ver kunnen krijgen dat ze op een keer bij hem is binnengevallen met een wieg waarin zogenaamd haar - en zijn ! - pasgeboren zoon lag.. (bulderende lach) Hij moet toen alle mogelijke kleuren van de regenboog gekregen hebben, weigerde obstinaat zijn nakomeling te bekijken en beweerde dat het onmogelijk zijn kind kon zijn... Maar toen zij feiten en data begon op te sommen zakte hij als een vaatdoek in mekaar.. Zij vertrok met achterlating van de wieg.. Een uur later, toen er absoluut geen geluid uit die wieg kwam, trok hij de dekens opzij en vond daar.. een snoezig teddy-beertje.. en een briefje.. "Mijn beste jonkheer Balthasar - wij vormden eens een prettig paar. Maar 't resultaat van ons geanimeer - Was een gewone teddybeer..." (lacht) Je ziet jongen, ik was toen al een dichter in spé ! (als Johan niet reageert) Wel, kan je'r niet om lachen ?
- Johan Als u 't mij vraagt... 't is een ridikule plaisanterie..
- Fred. Jij bent veel te serieus, jongen.. Lach, als je de kans daartoe krijgt. Dat hebben wij altijd gedaan en ik probeer het nog iedere dag...
- Johan (na 'n ogenblik) Toen ik als kind bij mijn moeder hier op het kasteel woonde heb ik jonkheer Balthasar wel een paar keer gezien. Ik weet nog dat hij me het verschil tussen het mannetje en het wijfje van de meikever heeft leren kennen.
- Fred. (lacht) Ja. In die dingen is hij zeer sterk !
- Johan Ziet u hem nu nog wel eens ?

- Fred. Dat is een jaar of wat geleden.. Hij is een echte avonturier gebleven. Trekt voor zes, zeven maanden of langer naar één of andere godvergeten stam in het oerwoud, komt terug - hij woont dan bij zijn broer - regelt zijn zaken en vertrekt opnieuw.. Alleen de hemel weet waar hij op dit ogenblik zit... (als er geklopt wordt) Ja ? (de kastdeur wordt voorzichtig gesloten)
- Albert. (op) Meneer Frederik, de buitendeur stond wagenwijd open.. Hebt u die soms...
- Fred. Ik ? Ik ben nog niet buiten geweest. (tot Johan) Jij wel, geloof ik..
- Johan Jaja, dat kan kloppen... Zie je, make...
- Alb. Heb jij...?
- Johan Ik ben vanmorgen naar de stadsbibliotheek geweest om documentatie in verband met...
- Fred. Kevers en insekten ?
- Johan (verrast) Wat ? Jaja, dat ook... Maar vooral over de familiegeschiedenis. Ik had twee volle koffers bij.. Ik ben binnengegaan en.. nu ja.. dan heb ik waarschijnlijk vergeten de deur te sluiten... Maar dat is zeker al twee uur geleden...
- Alb. Prachtig ! Dus stond die deur al twee uur open ?! Iedereen kon hier dus zo maar binnen en buiten lopen !
- Fred. (verzoenend) Ach Albertine, wie zou hier zo maar komen binnendringen ? En kom jij speciaal daarvoor...
- Alb. Nee, meneer Frederik. Uw zuster wenst u te spreken voor ze vertrekt.
- Fred. Vertrekt ze ? Waar naartoe ?
- Alb. Dat heeft ze me niet gezegd. Ze verwacht u in de groene salon.
- Fred. Ach zo, ze verwacht me. Wel, ga haar dan maar vertellen dat ze de pot op kan.
- Alb. (geschrokken - verontwaardigd) Meneer Frederik !
- Johan (idem) Patje !!
- Alb. (gelooft haar oren niet - tot Johan) Wat zeg jij daar ?!
- Johan (verdedigt zich) Meneer de... enfin "patje" zei dat ik hem voortaan "patje" moet noemen.
- Alb. (bekijkt de baron) "Patje", meneer Frederik ?
- Fred. Tuurlijk ! Klinkt dat niet gezellig, Albertine ?
- Alb. Veel te familiair, meneer Frederik.
- Fred. Hoor 'ns hier, Albertine. Hij mag dan wel jouw zoon zijn, maar hij is mijn secretaris en daarmee uit. En ga nu naar mijn zuster en zeg haar... zeg haar...

- Johan (behulpzaam).. dat ze zich kan ontlasten op het watercloset...
- Alb. Wat ?! Voor geen geld zeg ik de freule zulke viezigheden.. Ze heeft het al niet op mij begrepen en ze zal zeker denken dat ik...
- Fred. Denken ? Is zij wel tot "denken" in staat, Albertine ? (vindt dat zeer geslaagd en krijgt weer een lachbui)
- Alb. (protesteert) Meneer Frederik, de freule...
- Fred. (er overheen) Jongen, is jouw moeder geen prachtige vrouw ? (tot Alb.) Hoe lang ben jij nu al bij ons in dienst ?
- Alb. Van mijn zestiende, meneer Frederik, dus nu al bijna veertig jaar...
- Fred. Jaja.. Wat vliegt de tijd.. En wat is er al niet gebeurd in al die jaren.. (de telefoon gaat - als Johan de hoorn wil nemen) Laat maar, ik neem zelf wel op.
- Alb. Wat moet ik nu de freule...
- Fred. Even geduld, Albertine..
- Alb. (keert zich zuchtend naar Johan, maar die gaat zich verdiepen in zijn papieren - ze bemerkt de valiezen, kijkt beschuldigend naar Johan, maar die laat zich niet afleiden)
- Fred. (in hoorn) Ja ? Jaja, ik ben het.. (lacht) Nee zeg, 't is niet waar ! Als je van de duivel spreekt hoor je zijn stem ! (lacht) We hadden het net over jou !.. Neenee, ik heb niks slecht verteld, gewoon de waarheid. Is die niet erg genoeg.. (lacht) Zozo, je bent dus weer 'ns in het land. Waar kom je nu vandaan ? Hoelang blijf je hier ?.. (hij luistert 'n hele tijd, lacht af en toe) Fantastisch, kerel !... Wat ?.. Wat zeg je ?.. O, dat boek ?.. Je hebt het gelezen ? En ? Natuurlijk is het de waarheid ! Zo ongeveer toch... Ja, "Piccolo", dat was de tijd van ons leven, hé ?!.. Jaja, natuurlijk... Zeg, maar deze keer ga je me niet ontsnappen. Je komt hier voor een paar dagen of weken naartoe. We hebben mekaar zoveel te vertellen, denk ik... Wat ? Hoezo ?.. Geen tijd ? Kom nu !.. Neenee, ik geloof dat jij bang bent voor m'n zus.. (lacht) Nee kerel, die tijd is beslist voorbij. Misschien droomt ze nog wel 'ns een keertje van jou... maar je echt lastig vallen, dat is verleden tijd.. Goed, laten we afspreken voor volgende week of zo.. Prima ! Tot dan ! (legt hoorn neer - duidelijk meer dan tevreden) Dat was Balthasar. Piccolo voor de ingewijden. Komt net terug van een verblijf bij de bosjesmannen, stel je voor...
- Alb. Wat moet ik nu de freule...?
- Fred. Zeg haar dat als ze me iets te vertellen heeft, ze me hier kan vinden. En voor de rest **KAN ZE DE POT OP !**
- Marg. (is ongemerkt binnengekomen - in reistenuë - en hoorde uiteraard deze laatste woorden)- uiterst koel) **WIE KAN DE POT OP, FREDERIK ?**
- Fred. (verrast) O, ben jij daar, Greta ?
- Marg. **WIE**, vroeg ik ?
- Fred. Wie ? O ja, over wie had jij het ook weer, secretaris ? (luider - roept) Secretaris !

Johan (nog verdiept in zijn knipsels, schrikt nu op en reageert spontaan)
Ja, patje ?

Marg. (snuift) "Patje" ?! Hoor ik echt wat ik hoor ?! (scherp tot Fred.)
Laat jij werkelijk toe dat een... (bekijkt Johan) een pennelikkertje
jezo onbeschoft aanspreekt ?!

Fred. Och,.. hij bedoelde waarschijnlijk één of andere kever.. Je weet
toch dat hij dol is op engerlingen, bladluizen en dat soort dingen.

Marg. (gruwt bij de gedachte) Ba !

Fred. (probeert Johan iets duidelijk te maken) Over wie had jij het net,
secretaris ?

Johan O... over de paardebloedzuiger, pa... meneer de baron..

Marg. (bekijkt hem - boort hem de grond in) De paardebloedzuiger, precies.

Fred. (tot Marg.) Vertel jij liever 'ns wat je op je lever hebt.

Marg. Niet waar het personeel bij is.

Fred. Okee ! We jagen ze de deur uit. (bij Albertine die hij op haar
achterste klappend "buiten jaagt") Hup ! Hup ! Hup ! (tot Johan)
En jij, secretaris..

Johan (fatalistisch) Ce que femme veut, Dieu le veut, meneer de baron. (af)

Fred. (lacht uitbundig) Hoorde je dat ? Hij is onbetaalbaar, die jongen !
Maar waarover gaat het nu eigenlijk ?

Marg. Punt één : dat vieze boekje van je wil ik niet langer in de biblio-
theek zien rondslingeren.

Fred. Vies ? Hoe weet jij dat ? Heb je 't gisteravond stiekem in bed liggen
lezen ? (lacht)

Marg. Dat... dat gaat je niet aan. Maar het moet weg.

Fred. Greet...

Marg. (onmiddellijk) Noem me niet zo !

Fred. Greet, dat boek is mijn persoonlijk bezit en het blijft hier. Ziezo,
dat was nummer één. Punt twee ?

Marg. Jouw abominabele verhouding tot het personeel... Tegenover die meid...

Fred. Albertine, bedoel je.

Marg. Tegenover.. die meid gedraag je je absoluut op een schunnige wijze.
Je lijkt papa wel. Die was net zo. Ik heb nooit begrepen waarom hij...
die meid niet heeft buitengesmeten toen ze dat kind - jouw
"secretaris" - kreeg...

Fred. Papa was niet alleen een edelman, hij was ook een edel man.

- Marg. Mama was het in ieder geval niet met hem eens. En ik evenmin. Stel je voor : ongehuwd een kind ter wereld brengen...
- Fred. (zeer beslist en ernstig) Margareta, dat hoofdstuk is lang geleden afgesloten. Daarover wordt niet meer gediscussieerd...
- Marg. Voilà, net als papa.. Die leek wel opgetogen met dat kind.. Net of het zijn eigen zoon was..
- Fred. (bekijkt haar - langzaam) Wie weet ?
- Marg. (geschrokken) Bedoel je..?!
- Fred. Ik bedoel niks. Maar 't zou toch kunnen.. Misschien wist hij heel goed wiens jongen het was...
- Marg. Jij.. jij bent... Oh ! (vindt de woorden niet - tenslotte) Zoiets zou papa nooit gedaan hebben.
- Fred. Papa was een ferme vent. En Albertine... olala ! Wat 'n stuk !
- Marg. (a.b.) Oh... oh !...
- Fred. Verder nog iets ?
- Marg. Zeker. Die zogenaamde secretaris.. Waarvoor was die nodig ?
- Fred. Om onze familiegeschiedenis te schrijven. Daar heb je zelf op aangedrongen.
- Marg. Maar waarom moet dat gebeuren door iemand die geobsedeerd is door afschuwelijke wormen, rupsen en schorpioenen ?!
- Fred. (rustig) Greta, Johan heeft hier als kleine jongen bij zijn moeder geleefd. Zoals je zelf zei was hij de oogappel van papa... Vanaf zijn veertiende verbleef hij in kostscholen en "op kot".. Als afgestudeerde heeft hij 'n studio gehuurd dichtbij zijn job.. Maar die is hij kwijt geraakt en daarom...
- Marg. En dan ? Zijn wij soms verantwoordelijk voor...
- Fred. Nee ! Maar hoe zou papa gereageerd hebben, denk je ?
- Marg. (na 'n ogenblik) En hoever staat hij nu met onze familiechroniek ?
- Fred. Wij werken momenteel aan de stamboom.. Hij heeft vanmorgen nog koffers vol documentatie gehaald.. (ziet nu de valiezen staan) Voilà, daar staan ze.
- Marg. Ben je wel zeker dat die niet vol vieze vettige beesten zitten ? Ba ! Stel je voor : gisteren kwam hij naar me toe en begon me te onderhouden over het voortplantingsleven van de oorworm...
- Fred. Interessant ! (gaat sigaar opsteken) Wat nog meer ?
- Marg. Nu moet jij 'ns heel goed naar me luisteren.
- Fred. Ik ben benieuwd.

- Marg. Neem in 's hemelsnaam eerst die stinkstok uit je mond !
- Fred. Stinkstok ?! Sinds wanneer gebruik jij zo'n laag-bij-de-grondse woorden ?
- Marg. (snuift) We praten later wel. (ze wil gaan)
- Fred. Neenee ! Ik ben één en al oor. Je maakt me nieuwsgierig en (op z'n sigaar doelend) ik zal echt uit je buurt blijven...
- Marg. (aarzelt even - bekijkt hem uit de hoogte - dan) Ik heb besloten dat jij binnen afzienbare tijd... in het huwelijk treedt...
- Fred. (had alles verwacht behalve dat - gaapt haar secondenlang aan - schudt het hoofd, peutert in zijn oren, etc.)
- Marg. Stel je niet zo schaapachtig aan. Je hoorde me toch ?!
- Fred. Zei jij werkelijk... dat ik... (hij begint te lachen, het wordt een bulderende schaterlach) Ik ?! Ik ga trouwen ?! En jij hebt dat beslist ? Zo maar ineens ?
- Marg. Ik heb er al lang over nagedacht. Nu staat het vast.
- Fred. Maar waarom in godsnaam ? Waarom zou ik een koe in huis halen als ik de melk ook per fles kan krijgen ?
- Marg. (begrijpt dat blijkbaar niet) Wat heeft dat ermee te maken ?
- Fred. O.. Niets.. Ik zei zomaar wat.. Maar waarom zou ik...
- Marg. Begrijp jij dat dan niet ? Wij zijn de laatste afstammelingen van een voornaam oeroud adellijk geslacht.
- Fred. Oeroud ? Uit de Spaanse tijd. En voornaam ? Eén of andere Madrileense Don is hier de koffer ingedoken met een Vlaamse meid en...
- Marg. (woedend) Schaam je ! Schaam je, zeg ik !
- Fred. Okee.. Ik schaam me. En dan ?
- Marg. Ik wil niet dat ons geslacht met jou en mij uitsterft. Ware onze oudste broer niet overleden..
- Fred. Dan was hij de dupe geweest. Nu ben ik het. Maar zeg 'ns, jij had toch net zo goed kunnen trouwen ? Of wou Balthasar niet ?
- Marg. (snuift) Dat onderwerp is voor mij taboe. En jouw insinuaties zijn beneden alle peil.
- Fred. Goed, dan zwijgen we erover.
- Marg. Nee ! Jij moet trouwen en voor nageslacht zorgen. Daar sta ik op..
- Fred. (bekijkt haar - begint te lachen) Goed dan.. Ik zal trouwen.. Wat zou je zoal denken van de dochter van een stamhoofd uit Nieuw Guinea ?
- Marg. (bekijkt hem - snuift en wil gaan)

Fred. Of heb jij al een kandidate voor mij ?

Marg. (blijft staan - aarzelt 'n ogenblik - dan keert ze zich om)
Die heb ik.

Fred. Dat was te verwachten.. Laat maar 'ns horen.

Marg. Ik ga nu naar ze toe. Ik zal vandaag ginder bij de familie overnachten. En morgen komt ze met me mee om een paar weken in ons gezelschap door te brengen. Haar familie gaat volledig akkoord en is zelfs opgetogen..

Fred. En mag ik soms weten...?

Marg. Ze komt uit een eeuwenoud Frans adellijk geslacht, waaruit bijvoorbeeld ook Richelieu stamt.

Fred. Hm.. Is dat een pluspunt ?

Marg. Het zal voor onze familie een eer zijn verbonden te worden met de Bellefleurettes...

Fred. De Bellefleurettes ?! Je hebt het dus over één van die twee oude taarten.. eh zusters, bedoel ik. De jongste is ongeveer zeventig, denk ik.. Zou het echt niet te laat zijn om daarmee nog voor een fatsoenlijk nageslacht te kunnen zorgen ?

Marg. Ik heb het over de kleindochter van de oude graaf, niet over zijn zusters.. Over Stephanie, wiens ouders al jaren overleden zijn, maar die nog altijd op het kasteel verblijft...

Fred. (verrast) Stephanie ?! Stephanie, morbleu ?! Maar die heeft hier als kind nog paardje gereden op mijn knie ! Hoe oud is ze momenteel ?

Marg. Drieëntwintig.

Fred. Drieëntwintig, morbleu ! En jij denkt dat zij het goedvindt...

Marg. Ik heb vanmorgen met haar gebeld. Ze is er op gebrand om hier een paar weken door te brengen.

Fred. Jaja, dat geloof ik best. Maar niet om met mij te trouwen. Heb jij daarover wel met haar gepraat ?

Marg. Met haar tantes. Dat is voldoende.

Fred. Vind jij ?! Ik niet ! (na 'n ogenblik - mopperend) Stephanie, morbleu. Drieëntwintig lentes...

Marg. Ze is een zeer deftig en preuts meisje.

Fred. Dat betwist ik niet. Maar als ze zo preuts is, wordt het een hele karwei om met haar voor kindjes te zorgen..

Marg. (verontwaardigd) Jij denkt alleen maar aan.. aan viezigheden...
Jouw lage sexinstinkten beheersen je hele denkwereld.

Fred. Bij jou niet, dat is bekend.. (wendt zich af - meer voor zichzelf)
Die streek is bij jou natuurlijk een onderontwikkeld gebied gebleven...